

Tiede tutkii ja selvittää, miten luonto toimii, ja nimeää löydetty uudet ilmiöt, aineet ja eliöt. Tiede määrittelee ja todistaa uudet luonnonlait päättelyketjujen ja kokeellisen tutkimuksen avulla. Uusien ilmiöiden ja teorioiden todistusaineistona käytetään jo aiemmin oikeaksi todistettuja asioita, menetelmiä ja kokeellisia havaintoja, koska seurauksia ei voi olla ilman syytä. Jos meillä on rohkeutta seurata tällaista päättelyketjua tai polkua loppuun asti, niin lopussa kohtaamme aina Jumalan eli kaiken olemassaolevan alkuperäisen syyn ja aiheuttajan, jolla ei ole alkusyytä. Ateisti yrittää kiemurralla ulos tästä loogisesta ongelmasta keksimällä uuden nimen tälle alkuperäiselle syyllle, kuten Big Bang eli alkuräjähdyks.

Nykyisen virallisen tieteellisen totuuden mukaan kaikki materia, energia, elämä ja ihmissielut olivat rutistettuja nuppineulanpäästä pienempään tilaan 14 miljardia vuotta sitten. Tieteelliset totuudet voivat kuitenkin muuttua, koska tieteellisen tiedon määrä kasvaa koko ajan. Nykyään tiedämme tieteellisiä tosiasioita ainakin sata kertaa enemmän kuin sata vuotta sitten. Tämä trendi tulee jatkumaan eksponentiaalisesti; ihmiskunnan viisaus ei kuitenkaan tule kasvamaan samalla nopeudella, ellei meillä ole rohkeutta arvioida uudestaan vanhoja tieteellisiä ja uskonnollisia totuuksia ja oletuksia. Tiede siis muuttaa ja parantaa käsitystämme maailmankaikkeudesta; kuitenkin tulemme nyt ja aina löytämään Luojamme kaikkien tieteellisten päättelyketjujen päätepiesteestä.

Kauneutta, viisautta, oikeudenmukaisuutta, rakkautta ja uskoa ei voida mitata minkään vaa'an tai fysikaalisen tai kemiallisen instrumentin avulla. Ne eivät reagoi materiaan tai energiaan, mutta siitä huolimatta ne ovat yhtä todellisia kuin graniitti, koska ihmisen henki tekee ne näkyviksi. Itse asiassa olemme puhtaita henkiolentoja, jotka on väliaikaisesti lukittu omaan kehoomme. Voimme havaita tämän hengen, kun katsomme lähimmäistämme silmiin ja kuuntelemme hänen puhettaan; nämä sanat ja ajatukset eivät ole lähtöisin materiaalista.

Erilaiset toimintaympäristöt

Tiede ei ota kantaa ihmisen hengelle täysin oleelliseen kysymykseen eli oikeaan ja väärään. Uskonto etsii vastauksia näihin peruskysymyksiin. Sen sijaan todellinen tiede selvittää, mitkä materialistiset asiat ja ilmiöt ovat totta ja mitkä taas perustuvat valheeseen. Tieteen avulla voimme parantaa ruumiimme hyvinvointia ja terveyttä. Todellinen uskonto taas etsii niitä henkisiä arvoja, jotka ovat totta ja jotka tekevät sielumme onnelliseksi. Näiden positiivisten ja pysyvien seurannaisvaikutusten avulla voimme tunnistaa oikean tieteen ja oikean uskonnon lukemattomista väärennöksistä ja valheesta.

Ainoastaan totuudenmukaisen ja rehellisen tiedon avulla voimme taistella niitä ryhmiä, kultteja, klaaneja ja

"Maailman uskontojen parlamentti, Capetown 1999". Kollaasi ©2000 Ingrid Shafer.

taikauskoa vastaan, jotka hypnotisoivat lapsemme ja pyrkivät heidän oman vapaan tahtonsa nujertamiseen. Valheellinen uskonto, filosofia ja tiede johtavat ihmiset ja heidän lähimmäisensä epätoivoiseen itsemurhaan sekä eettiseen ja taloudelliseen vararikkoon. Sen sijaan oikea uskonto ja tiede auttavat meitä kohtaamaan ja selvittämään päivittäiset ongelmamme sopusoinnussa lähimmäistemme kanssa.

Tämä päivä, jota juuri nyt elämme, on aina elämämme tärkein hetki, koska se on ainoa vaihe, jossa voimme tehdä muutoksia ja parannuksia omaan ja muiden elämään. Todellinen tiede ja uskonto tukevat toinen toistaan ja samalla myös meitä tässä hetkessä, missä me elämme. Uskonnon ja tieteen välinen kuvitelu ristiriita johtuu aina vääristä tieteellisistä tai uskonnollista oletuksista ja tulkintoista. Pitkällä tähtäimellä uudistuva ja dynaaminen tiede sekä uskonto tulevat löytämään täydellisen harmonian.

Elämämme ja maailmamme on suunniteltu tarkasti juuri tällaiseksi kuin se nyt on, jotta me voisimme tehdä aidosti vapaan valinnan uskon ja ateismin välillä. Emme voisi tehdä tätä vapaata valintaa, jos Jumalan tai jonkun korkeamman voiman olemassaolo voitaisiin todistaa jonkin tieteellisen kokeen tai filosofisen päättelyn avulla. Armo, oikeudenmukaisuus, rakkaus, kukkaniitty, atomi tai koko

maailmankaikkeus ovat riittäviä todisteita Jumalan olemassaolosta hindulle tai katoliselle ihmiselle, mutta ateistilla on täysi oikeus katsoa maailmaa toisesta perspektiivistä. Uskonnolliselle ihmiselle toteamukset ”Minä olen” ja ”Sinä olet” ovat lopullisia todisteita Jumalan olemassaolosta, mutta ateistilla on oikeus uskoa sattumaan, onneen ja kohtaloon.

Itse asiassa ateisti tarvitsee paljon enemmän sokeaa uskoa kuin ihminen, joka uskoo Jeesukseen, koska tiede ei voi kumota Jumalan olemassaoloa. Sen sijaan kristitty, ortodoksi, muslimi tai juutalainen voi olla absoluuttisen varma Jumalan olemassaolosta, koska he eivät perusta uskoaan tieteelliselle pohjalle vaan Jumalan Suuntaajaan, joka elää sielussamme. Tämä pieni Jumalan hiukkanen tekee mahdolliseksi pelastumisemme ja herättää uskon kaipuun mielessämme.

Tarvitsemme rohkeutta

Tarvitsemme rohkeutta, jotta voimme löytää tieteellisen tai uskonnollisen totuuden. Totuuden löytäminen on vaikeaa, jos meillä ei ole rohkeutta tutkia kaikkia tiedonlähteitä, tabuja ja jopa arveluttaviksi tai kriittisiksi luokiteltuja lähteitä. Meidän kannattaa myös huomata, että totuus ei riipu tiedonlähteestä, henkilöstä tai ismistä; totuus voi perustua vain kokeellisesti tai loogisesti todistettuihin tieteellisiin ja uskonnollisiin tosiasioihin. Lisäksi meidän tulee kuunnella omaa järkeämme ja omaatuntoamme, koska tätä varten me olemme ne saaneet.

Voimme löytää monenlaisia totuuksia esimerkiksi Koraanista ja Raamatusta; kuten myös Urantia-kirjasta, joka antaa loogisen selityksen sille, miksi me olemme täällä, mistä me tulemme ja mihin me olemme menossa. Maailmamme ja kieleemme muuttuvat koko ajan; meidän ei tarvitse tyytyä tuhansia vuosia vanhoihin oletuksiin ja tulkintoihin tieteessä ja uskonnossa. Meillä tulee olla rohkeutta uudistaa ja päivittää vanhojen lähteiden materiaali uusimman tiedon ja kielen avulla. Meillä on jo tarpeeksi vanhoja kuolleita rituaaleja, pyhiä ikoneita ja tyhjiä fraaseja. Niiden sijaan tarvitsemme dynaamisen ja elävän tieteen ja uskonnon, jotka todella vaikuttavat päätöksiimme, valintoihimme ja tekoihimme päivittäisessä elämässämme.

Opinkappaleiden ja niiden asiasisällön jatkuva kehitys on luterilaisuuden, buddhalaisuuden ja kaikkien uskontojen tärkein haaste. Rehellistä ja dynaamista uudistamista, uskonpuhdistusta, uudelleen arviointia ja vuoropuhelua tarvitaan lisäämään eri uskontojen välistä harmoniaa ja yhteisymmärrystä. Meidän tulisi lopultakin ymmärtää, että pelastus ei riipu ismin nimestä; ainoa vaatimus on usko, jota tukee lähimmäisenrakkaus ja jota tekopyhyys horjuttaa.

Filosofia ja etiikka

Filosofia ja etiikka tutkivat samanlaisia kysymyksiä kuin uskonto; kuitenkin monet johtopäätökset voivat olla erilaisia johtuen erilaisista perusoletuksista. Materialistinen

filosofia olettaa, että elämämme kestää noin 80 vuotta, mutta uskonnollinen filosofia perustuu ikuisen elämään. Tämä pieni ero johtaa täysin erilaiseen perspektiiviin, jonka avulla voimme arvioida päivittäistä elämäämme. Uskonnollinen perspektiivi antaa paljon loogisemman selityksen päivittäisen elämämme vastoinkäymisille ja kamppailulle kuin puhtaasti materialistinen näkökulma. Esimerkiksi:

- Emme voisi ymmärtää rohkeutta, jos emme voisi kohdata pelkoa ja pettymystä.
- Ilman tuskaa ja kärsimyksiä emme voisi tavoitella mielihyvää ja riemua.
- Emme voisi löytää epäitsekkyyttä ja humanismia jos emme voisi kohdata sosiaalista epätasa-arvoa ja vääryyttä.
- Emme voisi rakastaa totuutta ja kulkea, minne se ikinä johtaakin, jos erhe ei olisi aina läsnä ja valhetta ei olisi olemassa.
- Emme voisi käsittää toivoa ja luottamusta, jos epävarmuus, onnettomuudet ja sairaudet eivät aina olisi läsnä elämässämme.
- Emme voisi ymmärtää oikeudenmukaisuutta, jos emme voisi kohdata ahneutta ja epätasa-arvoa.

Voimme tavoitella näitä arvoja ainoastaan tällaisessa maailmassa, missä me juuri nyt elämme; jossa viime kädessä voimme luottaa ainoastaan Luojamme armoon ja rakkauteen. Täydellisessä ja virheettömässä maailmankaikkeudessa emme voisi tavoitella näitä arvoja. Ne muutamien vuodet, jotka vietämme maan päällä, ovat ikuisen tutkimusmatkamme ensimmäinen päivä; siksi meidän tulisi aina tehdä parhaamme. Usein ajattelemme, että saavutuksemme ovat meidän omaa ansiotamme; asia ei kuitenkaan ole näin. Lähes kaikki saavutuksemme ja voittomme perustuvat lähimmäistemme ja satojen meitä edeltävien sukupolvien työhön; me ikäänkuin istumme jättiläisen harteilla. Tästä johtuen meidän tulisi antaa hyvän kiertää ja tehdä oma pieni osuutemme, jolla parannamme tätä maailmaa.

Tässä maailmassa emme koskaan voi saavuttaa täyttä tasa-arvoa ja täydellistä itsenäisyyttä; voimme kuitenkin tavoitella näitä arvoja. Jotkut onnekkaita syntyvät rikkaaseen perheeseen ja toiset huono-onniset taas kadulle; jotkut saavat lahjaksi kauniin ulkonäön ja toiset taas joutuvat tyytymään epämuodostuneeseen ja sairaaseen kehoon. Kuitenkin kuoleman hetkellä olemme kaikki ensimmäisen kerran tasa-arvoisia; tässä vaiheessa joudumme yksin valitsemaan kuoleman ja ikuisen elämän välillä. Tämän valinnan edessä kukaan ei meitä voi auttaa.

Universumimme, atomit, aine ja elämä kuvastavat niin suunnatonta Luojamme viisautta ja taitoa, että täydellisen ja virheettömän paratiisin luominen olisi ollut huomattavasti helpompaa tehtävä. Meidän tulisi huomata, että jopa yksi mitätön virus tai siemen sisältää moninkertaisesti enemmän huipputekniikkaa ja -osaamista kuin yksikään ihmisen

luoma laite tai prosessi. Luominen merkitsee sielua, elämää, painovoimaa, fotoneita, alkuaineita, avaruutta ja luonnonlakeja. Evoluutio taas merkitsee näiden rakennuspalikoiden seurauksia; askelittain etenevän evoluution kiistattomat todisteet löytyvät vanhoista geologisista kerrostumista ja sedimenteistä. Evoluution detaljit perustuvat osaksi sattumaan, mutta suuret linjat ovat tarkkaan kontrolloituja.

Meillä on huomattava ylevämpi ja arvokkaampi tavoite kuin pelkkien sääntöjen ja lakien automaattinen noudattaminen. Sen sijaan meidän tulisi myös kuunnella järkeämme ja omaatuntoamme tunnistaaksemme oikean ja väärän. Hauraiden lähimmäistemme hyväksikäyttö voi olla lain mukaan mahdollista, mutta ei koskaan todellisen uskonnollisen filosofian perusteella. Maailmamme muuttuu koko ajan, ja siksi Luojamme ei tarvitse robotteja vaan itsenäisiä olentoja, jotka osaavat tehdä viisaita päätöksiä muuttuvassa maailmassa ja jotka voivat olla uskossaan varmoja ilman materiaalisia todisteita tai ihmetekojä. Meille on annettu vapaa tahto, jotta voisimme olla paljon enemmän kuin pelkkä kone, joka vain sokeasti tottelee Luojaansa.

Uskonnollisten ryhmien tulee vähitellen ymmärtää, että MEILLÄ ON SAMA JUMALA; me ainostaan kutsumme häntä eri nimillä. Me emme ole vihollisia, meillä on sama määränpää ja voimme oppia paljon toinen toisiltamme. Meidän tulisi myös huomata, että uskontojen suurin ero näkyy rituaaleissa ja kulteissa, mutta Jumalamme on sama.

Filosofia, joka ei tunnusta Jumalaa, on kuin lämpömittari ilman kalibrointipistettä. Materialistinen filosofia saattaa tuottaa väliaikaista lohtua ja pelastusta kuten valtamerellä ajalehtiva poiju. Sen sijaan todellinen uskonnollinen filosofia johtaa mielenrauhaan ja ikuisen elämään kuten kalliolla loistava majakka.

Jumala on alkulähde ja määränpää

Jumalan käsite tuo filosofiaan ja etiikkaan kalibrointipisteen ja sopusoinnun. Filosofia ei voi löytää loogisen päättelyn avulla ihmisten välistä tasa-arvoa ilman yhtä Jumalaa ja Luoja. Kuitenkin ainoastaan tämä käsite ja idea voi tehdä meistä kaikista veljiä ja sisaria, joilla on tasavertaiset ihmisoikeudet. Tämä on ainoa tie, joka johtaa valoon ja maailman kattavaan rauhaan. Tämä on myös ainoa yksinkertainen konsepti, joka johtaa meidät muinaisjäännösten ja onttojen rituaalien palvonnasta lähimmäistemme palvontaan ja palveluun. Jumala ei elä esineissä vaan sielumme syvyyksissä Jumalan Suuntaajana. Tästä johtuen kauppias voi palvoa Jumalaa tekemällä reiluja kauppvoja, insinööri kehittämällä ekologisesti kestäviä prosesseja ja taiteilija iloisen ja säteilevän tuotannon avulla.

Tieteelle Jumala on alkusyy, filosofialle ykseyden hypoteesi ja uskonnolle elävä persoona. Ihmiselle Jumala on alkulähde kuten isä ja äiti, mutta samalla myös määränpää, koska sielumme havittelee yhdistymistä mielessämme asuvan Jumalan Suuntaajan kanssa. Ihminen on dualistinen olento, joka koostuu kahdesta keskenään tasa-arvoisesta

osasta eli naisesta ja miehestä. Nämä kaksi vastakkaista osaa ovat yhtä tärkeitä ja tekevät elämästämme kiehtovaa ja jännittävää, koska ne kumpikin avaavat meille erilaisen näkökulman elämäämme. Erilaisuudet ja muunnokset eivät ole vikoja vaan voima, joka lisää elämämme rikkautta ja tekee meistä yhdessä vahvempia.

Haluan muuttaa maailman paremmaksi paikaksi kristitylle, muslimille ja ateistille. Ainoa tie tähän päämäärään kulkee yhden Jumalan ja Luojan kautta, joka tekee meistä tasa-arvoisia. Kaikki muut tiet johtavat aina siihen, että pidämme omaa Jumalaamme, filosofiaamme, rotuamme, uskontoamme, sukupuoltamme tai maatamme hieman parempana kuin muita. Tällainen ajattelutapa vääjäämättä oikeuttaa meidät sortamaan lähimmäistämme ja naapuriamme. Haluan muuttaa maailman paikaksi,

- jossa emme tarvitse piikkilanka-aitoja eri uskonnollisten ryhmien välille,
- jossa oikeusistuimen päätös ei riipu syytetyn varakkuudesta tai rodusta,
- jossa uskonnolliset rituaalit ja aneet eivät korvaa lähimmäisenrakkautta ja -palvelua.
- jossa naiset ja miehet ovat tasa-arvoisia,
- jossa kansallisen itsenäisyyden ja suvereenisuuden illuusiota ei voida käyttää sodan ja muiden konfliktien tekosyynä,
- jossa meidän ei tarvitse piiloutua muurien ja nimimerkkien taakse niin kuin rotat koloihinsa,
- jossa oikeudenmukaisuus ja empatia ovat tärkeämpiä tekijöitä kuin traditiot, kultit, muotoseikat ja byrokratia,
- jossa korkeimmat uskonnolliset ideat muutetaan käytännön arkitodellisuudeksi tieteen saavutusten avulla ja
- jossa emme taistele Jumalamme ja uskontomme vaan lähimmäistemme puolesta, koska me olemme heikkoja kun taas Jumala on vahva.

Kaksi tuhatta vuotta sitten pelkurit huusivat: "Vapauttakaa Barabbas" ja "Ristiinnaulitkaa Jeesus". Moni voi kuvitella, että tämä ei koske enää meitä; kuitenkin lähdön hetkellä jokainen meistä kohtaa tämän saman valinnan.

Antti Roine, 1.1.2005 – 10.2.2006

Ote UAI Journal lehden numerosta Feb 2006.